

Maksas grupas — tas ir izdevīgi

Livānu eksperimentālajā bioķīmiskajā rūpnīcā darbojas un kļūst aizvien populārākas maksas grupas. Tajās veselību un savu vispārējo fizisko sagatavotību uzlabo vairāk nekā simts rūpnīcā strādājošo un viņu ģimenes locekļu.

Piecdesmit interesenti apvienojušies divās ritmiskās vingrošanas grupās. Ar vingrotājam strādā Olga Mašenceva. Viņa pabeigusi ritmiskās vingrošanas kursus. Strādā ieinteresēti, pratusi aizraut ritmiskajai vingrošanai daudzas uzņēmuma sievietes.

Atlētiskās vingrošanas grupu viriēšiem vada kontrolmērinstrumentu laboratorijas atslēdznieks Rūdolfs Pūcītis. Vispārējo fizisko sagatavotību regulāros treniņos gūst divdesmit pieci fizikultūrieši. Šurp nāk tēvi kopā ar dēļiem.

Veselības grupu sievietēm aprūpē Mārīte Treide. Šurp nāk dažāda vecuma cilvēki. Vecākās — jau pensionāres, bet jaunākajai veselības grupas apmeklētājai — 25 gadi.

Maksas grupas arvien drošāk ienāk ikdienā. Un tomēr. Mūsu rajonā pret tām izturas vēl piesardzīgi, bez iniciatīvas.

Livānu eksperimentālās bioķīmiskās rūpnīcas fizkolektīvs praktiski ir vienīgais, kur tās izveidotas uz uzņēmuma sporta bāzes. Vēl pāris ritmiskās vingrošanas grupas organizētas Preiļos.

Tāpēc mūsu saruna turpinājās ar «Bioķīmika» sporta metodiķi Mārīti Treidi par to, vai maksas grupas ir izdevīgas fizikultūriešiem, uzņēmumam, grupas vadītājam?

Mārīte Treide sacīja: «Jā, izdevīgas!». Un savu apgalvojumu pamatoja šādi: «Rūpnīcā ir visas iespējas šādas grupas organizēt, ir atbilstoša sporta bāze. Ir ieinteresēti cilvēki, kuriem nepieciešams un kuri grib izkustēties pēc spraiņas darba dienas. Arī samaksa par iespēju trenēties nav liela. Katrs mēnesī maksā trīs rubļus. Maksas grupa ir priekšnoteikums tam, ka cilvēki rūpīgāk izturas pret nodarbībām, mazāk tās kavē. Jo katrs ir ieinteresēts būt katrā nodarbībā. Protams, ir gadījumi, ka kāds arī nokavē treniņus. Vēlāk paši atzīst, ka, pārtraucot darboties, piemēram, veselības grupā, pašajūta krasī pasliktinās. Lūk, veselības eliksīrs!»

Bet pagaidām šādu grupu organizēšanai fizikultūras kolektīvi, arodkomitejas veltī maz uzmanības.

Sobrīd dažādās auditorijās izskan pretenzijas, ka, piemēram, sporta metodiķa alga ir pārāk maza. Tiesa, ir grūti atrast speciālistu, kurš gribētu strādāt šajā amatā, ja, piemēram, skolā viņš nopelna nesalīdzināmi vairāk. Bet kas liedz sporta metodiķim savā uzņēmumā, saimniecībā organizēt strādājošajiem vispārējās fiziskās sagatavotības, veselības nostiprināšanas maksas grupas un par šo darbu saņemt algu? Protams, strādāt nāksies nopietni, regulāri un, kā atzīst M. Treide, pašam jābūt formā. Fizikultūra un sports cilvēku ikdienā ienāk tā, kā to virza kolektīvā.

Citi iebildīs: «Lūk, livāniešiem jau ir telpas...». Šajā sakarībā tas nebūt nav noteicošais faktors: ir uzņēmumam sporta, aktu zāle, sarkanaļs stūrītis vai nav. Sporta zāle vajadzīga augstas klases sportistu sagatavošanai. Bet vingrot ir pat patīkamāk un ietaisamāk uz parketa grīdām. To pašu var attiecināt uz fiziskās sagatavošanas grupām bērniem.

Lūk, šāds ir Livānu eksperimentālās bioķīmiskās rūpnīcas sporta metodiķes Mārītes Treides viedoklis. Vai jūs tam piekrītat? Vai jūs tas pārliecina?